

Chaim Segal (1929-2016)



inżynier elektryk, przedsiębiorca budowlany

1941: budowa getta Borysław

1943: umieszczenie w obozie pracy przymusowej Koszary w Borysławiu, krótko również w obozie pracy przymusowej Janowska we Lwowie, później ukrywa się w lesie pod Borysławiem

Sierpień 1944: oswobodzenie przez Armię Czerwoną

1946: przesiedlenie do Wałbrzycha w Polsce

1948: emigracja do Izraela; 1966: wyjazd do Kanady

2012: wydanie książki wspomnieniowej „Chaim znaczy życie”

Chaim Segal przeżył jako młody chłopak prawie całkowitą zagładę żydowskiej ludności Borysławia. Jako 14 latek musiał pracować przymusowo w obozie Koszary:

»Wszyscy Żydzi, którzy nie pracowali, byli zbędnymi zjadaczami. Nie trwałoby długo i zostaliby zabici. Co miałem robić? Byłem niski na swój wiek, dlatego nie mogłem udawać starszego niż byłem, jak to robili więźniowie w moim wieku. Mimo to, ustawiłem się po porannym apelu przy kolumnie robotników idących do pracy. Dlaczego strażnicy pozwolili mi z nimi iść? Dlaczego otrzymałem na budowie łopatę do ręki, ja mały, słaby chłopak? Nie wiem. [...] Kładliśmy drogi w Borysławiu. Wszystkimi siłami próbowałem rozrzucać ciężki piach, jednak wkrótce zauważyłem, że moje ramiona i plecy omdlewają. Jeden z robotników odebrał mi łopatę i dał w zamian miotłę, którą zamiatałem piach na ułożonych świeżo kamieniach. I tak miałem łatwiejszą pracę «

źródła: Segal, Chaim heißt Leben, Toronto Hofgeismar 2012; Mark Christian von Busse: Einblicke in das Grauen der Hölle, in: HNA 5.7.2012, <https://www.hna.de/kultur/einblicke-grauen-hoelle-2380008.html>